

[Poul Hansen (Kalundborg).]

bliver der tale om en ligestilling, som jeg synes alle udfra både demokratiske og sociale synspunkter må kunne tilslutte sig.

Jeg vil også gerne understrege, at det af hensyn til den almindelige økonomiske situation er af stor værdi at holde prisudviklingen mest muligt i ro. Vi har siden sidste sommer opnået en væsentlig forbedring i valutastillingen, men endnu er vor økonomi anstrengt og sårbar. Det ses bl. a. af den, formentlig dog kun midlertidige, forværring af valutastillingen, der har været i første halvdel af april, og som vel har sine særlige årsager i forbindelse med hele den situation, vi har været inde i.

Den lovgivning, vi her behandler, må derfor også, synes jeg, ses i denne videre sammenhæng. Som et led i den politik, der tilsigter en stabilisering af vor økonomi, og som en social og demokratisk retfærdighedshandling kan jeg derfor anbefale de to foreliggende lovforslag til hurtig og villig behandling i det høje ting.

Anker Lau: Der er sikkert ikke tvivl om, at det har været med voksende forundring, at langt den overvejende del af den danske befolkning har fulgt det, der er sket herhjemme i de seneste uger. Der er ikke krig i verden, der er ikke nød i landet, og regeringen har dog indtil i dag rost sig af, at valutabalancen langsomt forbedres. Omslaget i dag kan jo nok mane til eftertanke.

Hidtil har man dog troet, at alle var klar over, at den fare, som truer os mere end noget andet, er inflationens fortsættelse og vækst. Vi har nu år efter år oplevet, at lønstigninger, prisstigninger og pristalsstigninger har jaget hinanden, kun til glæde for den højtærede finansminister, som har måttet neutralisere de valutamæssige virkninger og hindre befolkningen i at købe for alle pengene ved at indføre nye afgifter og skatter.

Pludselig står vi så i en situation, der viser, at i alt fald en del af befolkningen ikke har forstået dette — formentlig fordi man ikke har givet den reel besked om forholdene, men på god gammeldags politisk manér har vendt skytset og anklagerne mod andre dele af befolkningen. Denne politik og propaganda er vel så løbet løbsk,

og samfundet blev stillet overfor nye lønkrav af et sådant omfang, at de, hvis de blev gennemført, ville betyde en voldsom inflation med tilhørende valutakrise.

Der skete så det, at folketinget, som så ofte før, ophøjede et mæglingforslag til lov, som var anbefalet af begge parter forhandlere. Det er klart, at dette forslag ikke tilfredsstillede nogen af parterne — det er der heller ikke noget nyt i. Men at ville begrunde yderligere indgreb overfor det øvrige sagesløse erhvervsliv, som ikke har krævet noget, med, at mæglingforslaget ensidigt var vendt imod den ene part, er efter min mening helt forkert. På samme måde som det må have været en forudsætning for den anden part, at forligsforslaget løb i to år, må det også have været en forudsætning, at erhvervenes øvrige forretningsmæssige vilkår forblev uforandrede.

Men nu kommer alligevel den højtærede handelsminister med et forslag, som med eet slag vil gennemføre kontrolforanstaltninger med hele erhvervslivet af en endnu værre karakter end dem, vi kendte under og efter krigen. Vi var nu endelig kommet af med alt det, der hindrede erhvervslivet i at udføre sin mission på en naturlig måde. Vi var på vej til en tilstand med konkurrence, lavere priser og bedre varer, en udvikling, som den nuværende regering desværre har forstyrret gennem sin inflationsfremmende politik.

Folketinget gennemførte i smuk og saglig enighed en monopolløve for et år siden, en lov, der rigtigt administreret ville kunne ramme alt det, der skal rammes af misbrug med konkurrencebegrænsninger, uden skade for et sundt og frit erhvervslivs udvikling — det var vi enige om. Desværre har ministeren ikke fra starten administreret denne lov i den samarbejdsånd, hvori den blev givet, og også dette har noget af ansvaret for, at der stadig har været fremkaldt en kunstig, politisk betonet uro på dette område.

Men alt det, vi sidste år var enige om hørte en unormal fortid til, benytter den højtærede minister den øjeblikkelige situation til at søge gennemført påny i skærpet form. Den højtærede minister skylder os besked om, hvor hun finder den saglige begrundelse herfor. Jeg tror, ministeren må forberede sig på i det kommende udvalg nærmere at